Ehituslaenu-seaduse põhjal antakse eraisikuile ehituslaenu kohalikkude omavalitsuste kaudu tingimusega, et omavalitsus samadel tingimustel omalt poolt laenu saajale vähemalt $^1/_7$ osa riikliku ehituslaenu summast laenaks. Laen tasutakse ühesuuruste summadega 30—40 a. jooksul ja laenuandja saab kolmandast (peale laenu väljaandmist) aastast peale 4% aastas tasumata summa pealt. Linnavalitsus on sel alusel andnud eraisikuile kuni märtsini 1925. a. 4 785 396 mk. laenu.

Ehitusmääruste põhjal on puuelamute ehitamine südalinnas keelatud. Linnavolikogu on korterite juurdeehitamise hõlbustamiseks kaks korda sellekohase majaomanikkude palve peale üheks aastaks lubanud olemasolevaile puumajadele teist puukorda peale ehitada. Kinnitamiseks on sisse antud mitu säärast projekti, kuid täide viidud pole kuni juunikuuni 1925. a. mitte ühtegi.

Ka korterite rekvireerimine on mõõdukaid tagajärgi andnud. Linna Korteriosakonna andmete järele on kuni 1923. a. rekvireeritud ja teistele üürnikkudele edasi antud 32 ühe- või kahetoalist korterit.

Tunduvalt on korterikriisi lahendamiseks kaasa aidanud linna poolt ehituslaenu abil ettevõetud elukorterite ehitamine. Linn on ehitanud 2 kivi- ja 1 puumaja 26 korteriga, neist ühetoalisi — 7, kahetoalisi — 7 ja kolmetoalisi — 15. Korterid on ruumikad (kolmetoaliste korterite pind on ligi 30 ruutsülda suur), valged ja kõik 22 kivimajades asuvat korterit on kõikide mõnusustega ehitatud: korteritel on elektrivalgus, veevärgid ning kanalisatsioon ja ühel osal ei puudu isegi vannitoad.

Tartu, lk. 636